

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

XVI. Comendatio et laus virginis matris et die praedestinatione gloriae ejus
antequam naceretur in mundo.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

vilis et stolidus, festinat ad dominum, panis buccella modica advocatus.

XVI. COMMENDATIO ET LAUS VIRGINIS MATRIS ET DE PRÆDESTINATIONE GLORIÆ EJUS ANTEQUAM NASCERETUR IN MUNDO.

I. 22.

DULCIS stilla roris incomprehensibilis Trinitatis de fonte veræ divinitatis respersa est super florem electæ virginittatis. cujus fructus est Deus immortalis, factus homo mortalis, qui est consolatio viva futuræ immortalitatis. Et ecce Redemptor noster factus est sponsus, et sponsa arsit ex aspectu [nobilis] vultus ejus. Ex summa virtute deficit a seipsa, in præclara pulchritudine cæcatur in seipsa, et in [maxima] cæcitate clarissime intuetur, in qua claritate [simul] vivens et mortua demoratur; cujus mors quanto diuturnior [tanto jucundior] vita, et quanto jucundius vivit, tanto amplius experitur. Hic quanto minoratur, tanto majus effluit; et quanto plus timet... tanto ditior efficitur, quanto pauperior est; tanto manet profundius, [quanto latius extenditur;] et quo potentior est, eo longanimior est et quo profundiora ejus vulnera sunt, eo ad pugnandum audacior invenitur. Quanto amabilior ei Deus præsens est, tanto altius nititur, et quanto clarius lucet ex refulgentia divina, tanto eidem lumini appropinquat. Mira res! Ista quanto plus laborat, tanto tranquillius quiescit, et quo plus comprehendit, eo facilius conticescit. Quanto altius clamat, tanto virtute Dei plusquam valet, operatur. Quanto delectatio sponsi crescit, tanto solemniores nuptiæ celebrantur; et quo osculum oris sapit dulcius, tanto se mutuo amicitius speculantur; et quo difficilius separantur, eo sponsi donis cumulatur; et quo magis expenderit, eo plus habet. Hæc quanto humiliter sponsum discedendo relinquunt, tanto citius redit; et quo calidior manet, eo facilius scintillat; et quo magis ardet, eo clarius lucet; et quanto laus Dei dilatatur, tanto ista avarior reperitur.

DE SPECIALI NOBILITATE HUMANÆ ANIMÆ.

EIA, Redemptor noster factus est sponsus, utique in júbilo beatissimæ Trinitatis; cum enim Deus se in seipso continere non voluit, animam condidit, et seipsum illi proprie tradidit, nimio præ amore. Unde creata es, o anima, quæ sic præcellis omnem creaturam, et præstantissimæ Trinitati jungeris, manens integra in teipsa. Respondit anima: « Tu de meo principio enuntiasti, et ego vere dico tibi, quod ego ibi creata sum in amore, ideo nihil meam nobilitatem consolari vel liberare potest nisi solus amor.

QUALITER DE PLENITUDINE MATRIS MISERICORDIÆ SANCTI
ET PECCATORES RESTAURANTUR UNIVERSI.

DOMINA mea sancta Maria, quorum mirabilium tu es mater, quando tanta gloria collata est tibi! Respondit Virgo: « Cum Dei Patris júbilus per casum Adæ turbatus juste irasceret, hunc furorem omnipotentem mecum ei cœqualis sapientia interceptit; tunc Pater pius ut haberet quod diligeret, in sponsam me elegit; mortua enim erat anima quam formaverat sibi sponsam; elegit quoque me Filius Dei in Matrem et Spiritus Sanctus in dilectam, eramque sola sponsa Trinitatis, et mater piorum orphanorum, protegens eos coram oculis ejus, ne omnes sicut plurimi interirent. Cumque sic exulum mater essem, repleta sunt ubera mea impolluto lacte largissimæ miserationis, ut lactarem prophetas et vates, antequam nascerer corporaliter huic mundo. Dehinc in pueritia lactavi *meum et omnium Dominum* Jesum Christum. Ex hoc in juventute lac præbui Ecclesiæ sponsæ Dei, stans sub Cruce, ubi arens et misera facta, pertuli gladium pœnæ filii mei Jesu animam meam spiritualiter penetrantem. Tunc Filii Dei vulnera et matris ejus ubera patuerunt. Vulnera fuderunt et [ubera] fluxerunt, et revixit anima et sanata est *tam salubri poculo delibata.*

Cum sic de patentibus vulneribus nata et vivificata fuit, infans erat et infirma; quæ si incrementum vitæ acceptura erat, necesse fuit ut mater Dei mater ejus et nutrix esset; nec immerito; nam Deus legitimus Pater ejus, simul et Virgo sponsa (a) ejus simillima ei in omnibus membris ejus.

QUOD EJUS BENEFICIO OMNES STATUS ECCLESIE RENOVENTUR.

DOMINA, in senectute tua sanctis Apostolis [maternæ] doctrinæ et [validæ] orationis ubera præbuiisti, ut in eis Deus suam gloriam, et tuam (b) perficeret voluntatem; martyres quoque fidei fortitudine, confessores Ecclesiæ defensione, virgines tua integritate, viduas constantiæ stabilitate, conjugatos pietate, peccatores lactas et foves benigna longanimitate. Domina Mater, necesse est ut adhuc nos lactes et nutrias, nam ubera tua adhuc adeo sunt plena quod non deficiunt nec arescunt. Quæ si recusares præbere sitientibus lac miserationis, et sitis nostræ ariditas te urgeret. Ego namque vidi ubera tua lactis plenitudine sic tumentia, quod septem venæ tamquam sagittæ ex uno ubere redundantes, simul corpus meum infunderent, et animam humectarent. In illa hora sustulisti a me laborem, quem nullus Dei amicus sine cordis molestia poterit tolerare. Sic, o Domina, usque ad novissimum diem tuis uberibus nos lactabis. Tunc enim omnes filii Dei ad incrementum perducti, ablactati, evellentur ab ubere cibo solido refovendi. Tunc cum ineffabili delectatione videbimus lac et ubera, quæ in terris osculatus est sæpius Dominus noster Dei Filius Jesus Christus.

a. mater. Cod. A.

b. suam. Cod. teut.